

[Ministeren for offentlige arbejder.]

snittet af dækningsprocenterne i de sidste 20 år 68. Dækningsprocenten i den sidste periode er derfor, synes jeg, rimelig, men jeg er selvfølgelig klar over, at den forskydning, der i de sidste år har været i omkostningsniveauet, og også den omstændighed, at der i den sidste 6 års periode er en del år, som er udpræget unormale, kan give et skævt billede af forholdene, således at kommunerne reelt er ringere stillet, end disse procenter giver udtryk for. På den anden side er de argumenter, som dengang blev fremført vedrørende købekraften, ligeså gyldige i dag som i 1947, da den daværende finansminister afviste forslaget.

Lovforslaget går ud på, at beløbet forhøjes med 15 mill. kr. til 65 mill. kr. Det vil sige, at man ønsker, dækningsprocenten for 1949—50 skal være 112 pct. af gennemsnitsudgifterne i 6 års perioden, og det vil jeg dog mene, at selv forslagstillerne sikkert må synes er noget rigeligt.

Det anføres i lovforslagets bemærkninger, at man er bange for, at vejene ikke skal blive forsvarligt vedligeholdt, hvis der ikke ydes en større andel af motorskatten. Jeg tror ikke, denne bedømmelse er rigtig. Jeg tror, kommunerne kender deres ansvar i så henseende og vil vedligeholde vejene lige forsvarligt, og jeg tror endda, der er mange kommunalmænd, der mener, at det er rigtiggere hurtigt at få afbetalt gælden, medens der endnu er skatteevne, end det er at forhøje disse beløb. Men da beløbene af motorafgifterne — det kan ikke bestrides — går rigeligt ind, er jeg selvfølgelig villig til at forhandle, og da der jo skal nedsættes et udvalg, kan vi der drøfte de muligheder, der findes, og se, om vi kan finde frem til noget, som vi kan enes om.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sønderrup): Det er rigtigt, som den højtærede minister for et øjeblik siden udtalte, at vi i fjor beskæftigede os med et lignende lovforslag, og jeg skal ikke komme ind på at gentage de betragtninger, som jeg ved den lejlighed gjorde gældende. Kun vil jeg gerne understrege, at de problemer, som jeg så stærkt fremhævede på det tidspunkt var tilstede både for transportmidlerne og for vejene, fortsat er tilstede, ja, vi kan endda sige i forstærket grad, og det gør sig jo ikke mindst gældende i Jylland, navnlig i de tyndt befolkede egne. De store omkostninger, som man i forbindelse med vejene er kommet op på, truer i høj grad kommunernes økonomi, og nu sagde den højtærede minister nok, at han håbede, at kommunerne fortsat ville

kende deres ansvar og også ville handle i overensstemmelse dermed, men jeg tror, man uden overdrivelse kan sige, at den situation, kommunerne befinder sig i netop i relation til vejproblemerne, er af en sådan art, at de er lige ved at opgive det hele. Sagen er nemlig den, og det kan jo ikke undgå den højtærede ministers opmærksomhed, at de gammeldags grusveje, som findes fortrinsvis i Jylland, slet ikke er i stand til at holde til den moderne trafik. Det er nødvendigt at foretage en overfladebehandling, hvis det i det hele taget skal være til at færdes på dem, og en sådan behandling er i dag så bekostelig, at kommunerne ikke er i stand til at sætte den i værk. Det kan de kun, hvis man kan komme dem til hjælp på den vis, at man lader dem tilflyde lidt rigeligere af afgifterne på motorområdet.

Nu sagde den højtærede minister meget ironisk, at han ikke kunne forstå, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i år kunne være medforslagsstiller til et forslag af den karakter som det her forelagte efter den holdning, han tidligere har indtaget overfor et lignende problem. Jeg siger heroverfor, at det, der er baggrunden for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens nuværende indstilling, er formentlig det, at man fra regeringens side — det er vist den højtærede statsminister eller finansministeren, der har gjort det — har fremhævet og understreget, at man på det hold vurderede det sådan, at de almindelige saneringsbestræbelser og -formål, som var baggrunden for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens indstilling, i dag ikke mere forefindes. Man betragter i dag fra den side i det væsentlige saneringsproblemet som løst, og jeg synes ikke man skulle anklage det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen for, at han har taget ministeriets oplysninger og synspunkter til efterretning i denne forbindelse. Jeg tror, man skulle notere det med tilfredshed.

Og når så den højtærede minister taler om og påberåber sig som grundlag for den holdning, han indtager i dag, at den tekniske dækningsprocent, der har været rådende tidligere, er mere end opfyldt, ja, så har en sådan betragtning jo kun teoretisk interesse. Jeg vil sige, at hvis det er det, der er baggrunden for ministerens stillingtagen, hver gang vi drøfter disse problemer, så er det i høj grad nødvendigt, at vi får foretaget en drøftelse og får en nærmere belysning af forholdene i det hele taget, for det kan jo sikkert ikke undgå ministerens opmærksomhed, at sådanne talmæssige manøvrer kun rent øjeblikkelig kan aflede opmærksomheden